EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 28.9.2021
COM(2021) 588 final

2021/0302 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

betreffende de toewijzing van de vangstmogelijkheden in het kader van het protocol (2021-2026) tot uitvoering van de Partnerschapsovereenkomst inzake duurzame visserij tussen de Europese Unie en de Islamitische Republiek Mauritanië

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

De partnerschapsovereenkomst inzake visserij (POV) tussen de Islamitische Republiek Mauritanië en de Europese Gemeenschap is op 8 augustus 2008 ondertekend en voor een periode van zes jaar van voorlopige toepassing geworden. De overeenkomst is sindsdien stilzwijgend verlengd. Het meest recente POV-uitvoeringsprotocol met een aanvankelijke looptijd van vier jaar (2015-2019) is tweemaal met telkens een jaar verlengd. Het protocol verstrijkt op 15 november 2021[1]. Op basis van de onderhandelingsrichtsnoeren[2] heeft de Europese Commissie met de regering van de Islamitische Republiek Mauritanië (hierna "Mauritanië" genoemd) onderhandelingen gevoerd met het oog op het sluiten, namens de Europese Unie, van een nieuwe partnerschapsovereenkomst inzake duurzame visserij en het uitvoeringsprotocol. Ter afronding van deze onderhandelingen hebben de onderhandelaars op 28 juli 2021 een overeenkomst en een protocol geparafeerd.

De nieuwe overeenkomst heeft een looptijd van zes jaar, die ingaat op de in artikel 20 ervan bedoelde datum van voorlopige toepassing, i.e. de datum van ondertekening ervan door de twee partijen. De overeenkomst kan stilzwijgend worden verlengd.

Het nieuwe uitvoeringprotocol heeft een looptijd van vijf jaar, die ingaat op de in artikel 19 ervan bedoelde datum van voorlopige toepassing, i.e. de datum van ondertekening ervan door de twee partijen. Het bevat een clausule voor de herziening ervan in het tweede toepassingsjaar met het oog op een eventuele aanpassing van de vangstmogelijkheden en de daarmee samenhangende financiële compensatie.

Doel van het voorstel is de verdeling van de bij het protocol geboden vangstmogelijkheden over de lidstaten.

• Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein

Het voornaamste doel van de nieuwe overeenkomst is om het strategisch partnerschap op het gebied van visserij tussen de Europese Unie en Mauritanië voort te zetten en te versterken binnen een geactualiseerd kader waarin rekening wordt gehouden met de prioriteiten van het hervormd gemeenschappelijk visserijbeleid en de externe dimensie van dat beleid.

Het doel van het protocol is om met inachtneming van de beste beschikbare wetenschappelijke adviezen en van de resoluties en aanbevelingen van de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (Iccat) en de Visserijcommissie voor het centraal-oostelijk deel van de Atlantische Oceaan (Cecaf) en binnen de grenzen van het beschikbare overschot vangstmogelijkheden in de visserijzone van Mauritanië toe te kennen aan vaartuigen van de Europese Unie. De Europese Commissie heeft haar onderhandelingspositie onder meer gebaseerd op de resultaten van een evaluatie van het vorige protocol (2015-2019) en op een verkennende evaluatie waarin is nagegaan of het wenselijk is een nieuw protocol te sluiten. Die evaluaties zijn uitgevoerd door externe deskundigen. Voorts wordt beoogd om in het belang van beide partijen de samenwerking tussen de Europese Unie en Mauritanië te versterken met het oog op de bevordering van een duurzaam visserijbeleid en een verantwoorde exploitatie van de visbestanden in de

[1] PB L 404 van 2.12.2020, blz. 1.

[2] Goedgekeurd tijdens de 3418e zitting van de Raad Landbouw en Visserij van 22 oktober 2015.

visserijzone van Mauritanië en de Atlantische Oceaan. Deze samenwerking zal ook bijdragen tot het scheppen van banen met fatsoenlijke arbeidsomstandigheden, in overeenstemming met IAO-verdrag 188 inzake werk in de visserijsector.

Met uitzondering van de referentietonnages voor de twee categorieën tonijnvisserij, die marginaal zijn aangepast, bevat het nieuwe protocol voor de eerste twee jaar van toepassing ervan dezelfde vangstmogelijkheden als het huidige protocol:

– categorie 1 – vaartuigen voor de visserij op schaaldieren met uitzondering van langoesten en krabben: 5 000 ton en 15 vaartuigen;

– categorie 2 – trawlers (andere dan vriesvaartuigen) en vaartuigen voor de visserij met de grondbeug op zwarte heek: 6 000 ton en 4 vaartuigen;

– categorie 2 bis – vriestrawlers voor de visserij op zwarte heek: 3 500 ton heek, 1 450 ton pijlinktvis en 600 ton inktvis voor 6 vaartuigen;

– categorie 3 – vaartuigen voor de visserij op andere demersale vissoorten dan zwarte heek met ander vistuig dan trawls: 3 000 ton en 6 vaartuigen;

– categorie 4 – vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen: 14 000 ton (referentietonnage) en 29 vaartuigen;

– categorie 5 – vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en met de drijvende beug: 7 000 ton (referentietonnage) en 15 vaartuigen;

– categorie 6 – vriestrawlers voor de pelagische visserij: 247 500 ton en 19 vaartuigen;

– categorie 7 – koelvaartuigen voor de pelagische visserij: 15 000 ton (in geval van benutting in mindering gebracht op het volume van categorie 6) en 2 vaartuigen.

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

De onderhandelingen over een nieuwe partnerschapsovereenkomst inzake duurzame visserij met Mauritanië en het uitvoeringsprotocol passen in het externe optreden van de Unie ten aanzien van de landen in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan (ACS-landen) en houden met name rekening met de doelstellingen van de Unie op het gebied van de eerbiediging van de democratische beginselen, goed bestuur en de mensenrechten.

In het geval van Mauritanië maakt de POV deel uit van een breder bilateraal partnerschapskader dat verschillende gebieden bestrijkt, waaronder ontwikkelingssamenwerking, vrede en veiligheid, goed bestuur, mensenrechten, migratie, menselijke ontwikkeling, duurzame economische groei en ontwikkeling, met inbegrip van arbeidsomstandigheden, milieu en klimaatverandering, en beleid voor de ultraperifere gebieden.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

De rechtsgrondslag is artikel 43, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, waarin is bepaald dat de Raad op voorstel van de Commissie de maatregelen voor de verdeling van de vangstmogelijkheden vaststelt.

- **Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)**

Het voorstel betreft een gebied dat onder de exclusieve bevoegdheid van de Europese Unie valt.

- **Evenredigheid**

Het voorstel staat in verhouding tot de in artikel 31 van de verordening inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid vastgelegde doelstelling om een juridisch, ecologisch, economisch en sociaal bestuurskader voor visserijactiviteiten van vissersvaartuigen van de Unie in wateren van derde landen tot stand te brengen. Het is in overeenstemming met die bepalingen, alsook met artikel 32 van diezelfde verordening over de financiële steun aan derde landen.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Evaluatie van bestaande wetgeving en controle van de resultaatgerichtheid ervan**

De Commissie heeft in 2018 een ex-postevaluatie verricht van het protocol 2015-2019 bij de POV met Mauritanië, alsmede een ex-ante-evaluatie van een mogelijke vernieuwing van dat protocol.

In de evaluatie wordt geconcludeerd dat de visserijsector van de Unie veel belangstelling heeft voor de mogelijke uitoefening van visserijactiviteiten in Mauritanië en dat de vernieuwing van het protocol in het belang is van beide partijen omdat de visserij ook van belang is voor de Mauritaanse economie. Voorts zou de vernieuwing van het protocol bijdragen tot een betere monitoring, controle en bewaking en tot een betere governance van de visserijactiviteiten in de regio.

Voor de EU is het van belang een instrument in stand te houden dat een nauwe sectorale samenwerking mogelijk maakt met een belangrijke speler op het gebied van oceaangovernance op subregionaal niveau, gezien de omvang van de onder zijn jurisdictie vallende visserijzone. Met het versterken van de betrekkingen met Mauritanië kunnen ook allianties worden aangegaan in het kader van de Iccat en in andere regionale organen, en met name de Cecaf. Voorts betekent dit voor de EU-vloot dat de toegang tot een belangrijk visserijgebied behouden blijft, waardoor vangststrategieën kunnen worden opgezet binnen een meerjarig internationaal rechtskader. De Mauritaanse overheid van haar kant wil in het kader van de betrekkingen met de Unie de oceaangovernance versterken, specifieke sectorale steun met meerjarige financieringsmogelijkheden ontvangen en via de activiteiten van de vaartuigen een aanvang maken met de industrialisatie van haar verwerkende sector in het kader van de diversificatie van haar economie.

- **Raadpleging van belanghebbenden**

In het kader van de evaluatie is overlegd met de lidstaten, vertegenwoordigers van het bedrijfsleven en internationale middenveldorganisaties, alsook met de visserijautoriteiten en het maatschappelijk middenveld in Mauritanië. Er heeft ook overleg plaatsgevonden in het kader van de adviesraad voor de volle zee.

- **Bijeenbrengen en gebruik van expertise**

Overeenkomstig artikel 31, lid 10, van de verordening inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid heeft de Commissie voor de evaluatie vooraf en de evaluatie achteraf een beroep gedaan op een onafhankelijke consultant.

- **Effectbeoordeling**

Niet van toepassing.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

De ontwerpverordening heeft geen gevolgen voor de begroting van de Unie.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage**

De onderhavige procedure loopt parallel aan de procedure voor het besluit van de Raad betreffende de ondertekening, namens de Unie, en de voorlopige toepassing van de Partnerschapsovereenkomst inzake duurzame visserij tussen de Europese Unie en Mauritanië en van het bijbehorende uitvoeringsprotocol, en aan de procedure voor het besluit van de Raad betreffende de sluiting ervan. Deze verordening wordt van toepassing zodra de visserijactiviteiten krachtens het protocol zijn toegestaan, dat wil zeggen op de datum van voorlopige toepassing van het protocol.

2021/0302 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

betreffende de toewijzing van de vangstmogelijkheden in het kader van het protocol (2021-2026) tot uitvoering van de Partnerschapsovereenkomst inzake duurzame visserij tussen de Europese Unie en de Islamitische Republiek Mauritanië

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De huidige partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Gemeenschap en Mauritanië[3] is op 8 augustus 2008 van toepassing geworden en is nog steeds van toepassing. Het huidige protocol tot uitvoering van deze overeenkomst loopt af op 15 november 2021.

(2) Op 8 juli 2019 heeft de Raad de Commissie gemachtigd om met de Islamitische Republiek Mauritanië (hierna "Mauritanië" genoemd) onderhandelingen te starten met het oog op het sluiten van een nieuwe partnerschapsovereenkomst inzake duurzame visserij tussen de Europese Unie en Mauritanië (hierna "de nieuwe partnerschapsovereenkomst" genoemd) en een nieuw uitvoeringsprotocol (hierna "het nieuwe protocol" genoemd).

(3) De onderhandelingen werden succesvol afgerond met de parafering van de nieuwe partnerschapsovereenkomst en het nieuwe protocol op 28 juli 2021. De nieuwe overeenkomst komt in de plaats van de huidige partnerschapsovereenkomst.

(4) Op […] heeft de Raad Besluit (EU) 2021/xxxx[4] betreffende de ondertekening van de nieuwe partnerschapsovereenkomst en het nieuwe protocol aangenomen, onder voorbehoud van de sluiting ervan op een latere datum.

(5) De vangstmogelijkheden waarin het nieuwe protocol voorziet, moeten voor de gehele periode van toepassing ervan worden verdeeld over de lidstaten.

(6) Deze verordening dient zo spoedig mogelijk in werking te treden wegens het economische belang van de visserijactiviteiten van de Unie in de visserijzone van Mauritanië en de noodzaak de periode waarin die activiteiten worden onderbroken, zo kort mogelijk te houden.

---

[3] Verordening (EG) nr. 1801/2006 van de Raad van 30 november 2006 betreffende de sluiting van de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Gemeenschap en de Islamitische Republiek Mauritanië (PB L 343 van 8.12.2006, blz. 1).

[4] Besluit (EU) 2021/... van de Raad van … … (PB L ... van ..., blz. …).

(7) Om ervoor te zorgen dat de vaartuigen van de Unie hun visserijactiviteiten kunnen voortzetten, zal het nieuwe protocol voorlopig van toepassing zijn met ingang van de datum van de ondertekening ervan. Deze verordening moet daarom met ingang van diezelfde datum van toepassing zijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De vangstmogelijkheden die worden geboden met het protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie waarin is voorzien bij de Partnerschapsovereenkomst inzake duurzame visserij tussen de Europese Unie en de Islamitische Republiek Mauritanië voor de periode 2021-2026 (hierna "het protocol" genoemd), worden als volgt over de lidstaten verdeeld:

(1) categorie 1 — Vaartuigen voor de visserij op schaaldieren met uitzondering van langoesten en krabben:

Spanje	4 150 ton
Italië	600 ton
Portugal	250 ton

Voor deze categorie mogen maximaal 15 vaartuigen tegelijk in de Mauritaanse wateren worden ingezet;

(2) categorie 2 — Trawlers (andere dan vriesvaartuigen) en vaartuigen voor de visserij met de grondbeug op zwarte heek:

Spanje	6 000 ton

Voor deze categorie mogen maximaal 4 vaartuigen tegelijk in de Mauritaanse wateren worden ingezet;

(3) categorie 2 bis — (Vries)trawlers voor de visserij op zwarte heek:

Spanje:

Zwarte heek	3 500 ton
Pijlinktvissen	1 450 ton
Inktvissen	600 ton

Voor deze categorie mogen maximaal 6 vaartuigen tegelijk in Mauritaanse wateren worden ingezet;

(4) categorie 3 — Vaartuigen voor de visserij op andere demersale vissoorten dan zwarte heek met ander vistuig dan trawls:

Spanje	3 000 ton

Voor deze categorie mogen maximaal 6 vaartuigen tegelijk in de Mauritaanse wateren worden ingezet;

(5) categorie 4 — Vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen (14 000 ton — referentietonnage):

Spanje	17 jaarlijkse vergunningen
Frankrijk	12 jaarlijkse vergunningen

(6) categorie 5 — Vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en met de drijvende beug (7 000 ton — referentietonnage):

Spanje	14 jaarlijkse vergunningen
Frankrijk	1 jaarlijkse vergunning

(7) categorie 6 — Vriestrawlers voor de pelagische visserij:

Duitsland	13 038,4 ton
Frankrijk	2 714,6 ton
Letland	55 966,6 ton
Litouwen	59 837,6 ton
Nederland	64 976,1 ton
Polen	27 106,6 ton
Ierland	8 8601,1 ton

Tijdens de periode van toepassing van het protocol beschikken de lidstaten over de volgende aantallen driemaandelijkse vergunningen:

Duitsland	4
Frankrijk	2
Letland	20
Litouwen	22
Nederland	16
Polen	8
Ierland	2

De lidstaten delen de Commissie mee of bepaalde vergunningen ter beschikking van andere lidstaten mogen komen.

Voor deze categorie mogen maximaal 19 vaartuigen tegelijk in Mauritaanse wateren worden ingezet;

(8) categorie 7 — Koelvaartuigen voor de pelagische visserij:

Ierland	15 000 ton

Bij niet-benutting mogen deze vangstmogelijkheden worden overgeheveld naar categorie 6 overeenkomstig de voor die categorie geldende verdeelsleutel.

Voor deze categorie mogen maximaal 2 vaartuigen tegelijk in Mauritaanse wateren worden ingezet.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van de datum van ondertekening van het protocol.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter